

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγγωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε δὲν λαμβάνεται ὑπὸ δῆμου.

Ξαν θόλην Ἐραστέ κακού.— Τὰ ποιήματά σας δχι ἐπιτυχή. Δημοσίευσμάς ἔδω την... ασπλαχνὸν Ταῖσαν, τιμωροῦντες αὐτήν διὰ τὴν σκληρότητα της. Νάτυρα :

*"Οταν δὲ ήλιος χρύσωνε τὰ μαγεμένα κλώνια
καὶ στίς κορφές τους ωάλλανε μελωδικὰ τὸ ἀηδόνια !*

"Οταν τὰ ἄνθη ἀρχίζαν τὰ μῆρα νὰ σκορπίζουν
καὶ στὶς πλαγιὲς μελῳδικὰ ποιμένες νὰ συρίζ-ν-

"Όταν τὰ πάντα χρωπά σκιρτοῦσαν μιὰ πρωΐα γιὰ πάντα μ' ἐγκατέλειπεν. Τὸ φῶς μου... ή Τασία...

Γά τα σύνεντας άστρα σα εύκαιριστονεν θερμόν. Δη μη Γερογιάδη να
θη δη Φάλιρον. Τό ποιμένας ας χωρίς δικαιώματα κρίθεται. Γιατί έχεται
την πυρηνώδη αστερί; ; Γιατί η νη Πα πα την η ισού. Οι στοίχοι σας
δηλατεύουν. Διαβάστε ποιάνων. Δ. Μ. ήταν σου, Κερνύνων. Το ποιμένας
ούσα μαλα. Διαφέρει Ελλήνων ποιτάς, οάς διεύθυντας. Διαβάστε και σείς ποιάνων. Δεν
ούσα ούσα ούσα, Δάμανων. Τό ποιμένας ασς διεντεύχεις. Διαβάστε και σείς ποιάνων. Δεν
ούσα ποιτάς αντί. Σ. Ζ. αβ θε... Ούτε τα ίδια σας ποιμένας καλά¹
ποιάνων, ούτε τα καλά σας λόγια θερμός εύκαιριστονεν. Σ τα μη Ι. Σφρόνης
Ιανέτας ούτε τα καλά σας λόγια θερμός εύκαιριστονεν. Στα μη Λ. Λαζαρίδης
γιατί πολλοί μαλ μάρσαντον, την ζηρών διενθέτησαν. Οι ποιμένες από την
απότομη γραφούν, ένων αντινόμων απλώνεταις διάρροες παλεύεις και νέας
υπολογεύς του Παπούτη, του Παπού, του Λεγκόνων, του Φωτείου, του Αργαβά-
τινούν, του Χαϊδωτή κ.λ.π. Στέλλεις και λιπον την υπολογίαν τους. Είνε το κα-
λέστερον. Δ. Α φα θη δη νη. Πειραιών. Τα ποιμένας ούτε καλά. Χρονηγ
Πα πα γιάδιν η νη, Τρικάλων. Σάς εύκαιριστονεν για τα καλά σας λόγια
θερμός εύκαιριστονεν για τα καλά σας λόγια θερμός εύκαιριστονεν.

καὶ τὸ τραγοῦσαν οὐς. Κ. Π. Κάτιας
ΝΑΙ. Τηνούσιονεούμενον
δέ τι ἔτειται
οὐθίμητον
οὐθίμητον
οὐθίμητον
οὐθίμητον
οὐθίμητον
Οὐχ ἡράμα. ΕΑΝ ἡμέντον περιμένουμενον
ἀποφευγεν· τετούν εἰδον δημο-
ιευμέναν. Αν ν. Ι' Α Η ν, Κιλιανόν.
Οὐχ επιτυχεῖ το ποιήμας σας. Τό-
πωντο τετράποδον μάλιστα έξω-
φενούν. Ιδού.

Άπο δρυος ον πέφυκα
ουδὲ και απο πέτρας·
σε τέτου λογα πιστευα
μιᾶς άπιτης, μιᾶς πεύ-
γρας κ.τ.λ.

Γ. Ε ἀ γ γ ε λ ο ν. "Οχι ἐπί-
τεκες το δημόσια σας. Διαιλέγετε
ποι ενδιαφέντωντα σέματα. Τὸ
ὑψος σας ἀκετα καλό. Χρ. Κ' Φα-
μανίον. "Οχι επιτηξης... ή Γρα-
ματίστα της Λαζαριζής. Τὸ δόμο-
στοι τη βλάχαρη πιο καλό.
Επίτεκες μας σας την μητέρα
Γαύτας μας αρχαίας και έρωτας
απέτατη το καθαρότατον μεν. Καί γ-
νεται Μαίεια ν. Ανδρίστας σας.
"Οχι κατό το πόλιμα σας. Ποιόν
κονών. "Αγγ. Βραδ υ νόν, Κο-
ινθάνων. Τα σταλέντα που καλά,
μά καταλήπτη για μέσ-
Σεξέται τη στην Λαζαριζή ποιη-
τειασία. "Δεν άγνωστα δη-
μόσια άστρα πέτεται να μάστε-
λετε δόλσκοντα τη συλλογή, για
να διαλέξουμε και νά τα παρα-
λημμα με τις απλές και νεες
διαλλογές θηραμάτων, τις
διάδοσες της Ερυμάνθου στη βιβλιο-
θήκη του Μαρσανίου, η έρχο-
ται πάλιν η ιστορία Η Σερβία
και η Καστοριά. Τα σταλέντα και
τα διάλογα της Επιτηξης.

— καὶ στέπεται σύνθισμος διαλόγους Λαζαρίτης πολεμεῖ. Πολλὰ δια σφρέπεται, «Λα π' ο και η νοον της Μοι ο ειρηνικός Χαροπόντης» («Ηαροπόντης»). Το πολύ μας σας της έδωσεν πάντα την φράσην πολλές τινες μην γνωρίζουσαν δικαιούχους πολλούς, μηδένα γνώντας πολλούς απέγονος Μαριά θησαυρούς με πολλούς την άνοιξη λαβαρίτης... Δ. Α. Στα ή γι' αν γι' ν. «Ενταῦθα δεσμούχοντας θεμάτη για τότε ένδιαφέρον σας ίντε τον πενικούντανον πόλεμον. Φράσεις που γοράστησε δεν έρχεται ποτέ περισσότερον από την πρώτη φράση της μάλλον. Πάντα μας φροντίζουμε να μην ενεγγυήσουμε καθολικά τόσα απότομα

ΕΩΣ ΗΜΕΡΑ ΗΛΙΟΥ ΑΓΓΕΛΟΝ

ΑΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΝ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ

ΑΘΗΝΑΙ: Στοά Ἀρσακείου 12. Τηλ. νέον 8-31

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ 'Οδὸς Φίλων 48. Τηλ. νέον 10-26

προκαμμένους· περὶ φιλονοίας, διὸτι ὃν τὴν περιφοράν κανεὶς τόσο φθῆσας στήνει τῆς γοητείαν καὶ τὸ κάλλος, Δ. Σ. Κ. ὁ κ. κ. ι ν. ο. Σάς επορεύεται θερμώς, τοῦτο τὰ επενδυμάτα σας λόγια. Τὸ μυθιστόρημα θὰ ζητήσουσαν να τὸ διάβασσομενόν· Σ. ι. π. πέτασε. 'Ἐκ τῶν ἐπιγραμμάτων σας δημοσιεύσουμε τοῖς Εἰσιτορχοῖς Ήθοποίον.'

**Έχτες τὸ βράδυ στὴν σκηνὴν
μᾶς ἔπαιξες τὸν κόμητα
καὶ σῆμερα βρὲ φουκαρᾶ,
μαζεύεις ξεροκόματα!...*

Ε. Ζ ορ μ α λι α γα. "Ο ρ επιτάχε το διηγήσας σας. Πρωτόλονον μάλλον. Καλ καλ γάνωσαν πακαρούνταντι. Διαβάστε Ελλήνας δημητραγούνδρους. Χ σ τ α μ α τ ο ου λ ο ν, Κρέστανα. "Αν δεν είσαστε μαθητής του Γυμνασίου θα θυμώνασα μαζί σας. Γιατί είναι έφωναρχο τό να προσπάθετε νά μας πείστε πώς μια κονστατή έκδοσης του Διάδοχου Σκελετούν, ήντι τομήδι του και μάλιστα με πολλούς τούς ίδιους μας, θα μπορούσε να σπάνιαν και δυνατόν. Ήντι μάς προσφέρουμε για λιαστά διάστημαν για αύτο." Ου νεαρός; Το βρύδανο ήταν στοχεύει πλέον σε ταύτινον. Ξαναπότερα τα καθητήτριαν σε μια μικρή στούπα προσέρχονται. Μα οι ει τ ά τ α γ Μ. Γε ω φ ι γ ι ν ο Εγνατίαν. Άλλοι μονιμοί... Από τον θάλασσαν νά ποιμεν και σε από σε. Η έκδοσης του 'Άγαπουν ποτέ έχετε δεν άπειρο πάλεον των 15-20 δραχμών! "Έκδοσην του ίδιου βιβλίου του 1750, την άγριασσαν ημέτις τελευταίαν, από βιβλιοπλάνη, 25 δραχμάς μόνον. Σάς το γράψουμε όλα αυτά γιατί κάποιος κώνιος είνι Κωνικόλεων, έχοντας κάποιο βιβλίο άσπει δέκαν 150 δραχμών, μας ζητούσε τρακανταράχ (38) χιλιάδες δραχμές για να μάς το πουλήσει!...Σ' α τ α τ ο ποιμένας σας όχι καλό. Γ. Δι ξ θ ο η, Βινδιά κ Κρήσταν. Σ. Αγία. "Η αποστολή του ψύλλου γίνεται ως καί εις το πορεύονταν κανονική. Αρροφούμε πάντες δέλταρά που θα ανταρρούμενα φιλάρας. Επέταστα εἰς το ταχυδρομείον σας και οι δέν θάρρους γράψατε μας ποιοι δριψούμε δέν έληρησαν να ούς τούς στελεψαν. Α.χ. η τ ον η ά δ η η Θηνίκην. Απειπολείται εις έληφην, αντί αντιτίκου απονεμούν φύλων. Αποτελείται μας δη άντιτίκουν και θα το ταχυδρομείουν άλιευν. Σ. Ρ ε μ ο ν δ ο ν, Σιδηρόδαστονταν. Η συνδρομή σας έληξε την 25-3-28 δάστε διεκοπή ή αποτολή τού φύλων. Π. Δ ε δ ο π ου λ ο ν ο Μεσηποντινή γράψατε κάποια καλούς στιχουργούς συνεπώς από άσ ενα τραγούδι αι πολιτικού πο δηρι. Ν. Π Θεοσαλονίκην. Επέτηστα εις τον θάλασσαν σας, Διαδέχεται την άσην ο Λευκόν. Σ. Ε πολιτικά πάτονται πάντα καλόν. Σα τ ά η γ η π γ η η ά π ο ν ο ν. Εγκα οιστούμενος θεύμας για τας μεταρρυθμίσεις σας. Δημοσιευουμε έδω την πρώτη, έτη έπειτα Μεσηποντινό, με τον τέλον Επέδρων.

Ἐπέρασε! Ναι, θάποετεν ἐγώ
στὸ δρόμο του μπροστά τὰ μήνη ἐβγῶ.
“Ομως είνε τὸ σπίτι μου μέσ’ στή δική του στράτα
αὐτὲ λογούδια ἔταν τὰ γέροια μου γεμάτα.

*Ἐμίλησε! Δὲ θάτανε σωστὸ
Ἄπ' τὴ φωνή του ἐγώ νὰ μεθυστῶ.*

“Ομως στὸ παραθύρι μου
[εἰχ] ἡ αὐγὴ φωλιάσει
κι” ἡ Ἀπριλιάτικη εὐνώδια
[ἔγειμι] τὰ δάση.

*M^o ἀγάπησε! Θᾶπεπεν
[έγω
νὰ μὴν ἔχω τὸν ἔρωτα γο-
[γό.*

*"Ομως, σὰν τὴν καρδοῦλα
[μας κάποιος κρυφομιλάει,
εἰν· ή καρδιά μας πάντοτε
[ἐκείνη ποὺ ἀπαντάει.*

*Mè ἄφησε ! Καὶ θάτανε
[σωστό,
ξεχνῶντας τον, γι' αὐτὸν*

"Ομως Ἀπρίλης αὔριο θὲ
[νάρεθη ἀνθισμένος
κι' ὁ οὐρανὸς χωρὶς αὐτὸν
[θὲ γάνγ' σκοτεινασμένος.

Α γ τ. Φιντ . . . Καλὸ δ-
πωσδὴποτε τὸ ποιηματάκι σας
«Ο Πόθος μοι» καὶ δημοσιεύεται

*Στοῦ λιμανιοῦ τὸ ἀκύμαντα
[νερὰ θέλω νὰ γείρω
Σὰν τὰ πατώμει κέρκυται*

Ιδού ήδη ο κάπποιο δεῖται
Καὶ στῆς γαλήνης τοῦ νεροῦ
[καὶ στὸ ἀλατισθὲν τὸ μῆρο
νὰ λησμονήσω τῆς ζωῆς τ
[Ἄγγελαστα τὰ κείλη.

Κ' ετοι κειμέσα στὸ βυθό
[σε μὲν καινούργια ἀπει
θ' ἀλαγοφέδουνει μυστικά τα
[κῦμα σὰ θὰ σβίνει
Καὶ μόνο τὰδοῦ νερό, τα
[μυστικό μου δάκρυ
θὰ νοιώθεις ἐνώ τριγύρω μου
[θ' ἀπλώνεται ἡ γαλήνη.